

مہینہ شہزاد کھنہ (پشتو)

جُماتونہ خوشبودار سائے

شیخ طریقت، امیر اہلسنت، بانی دعوتِ اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

دامت برکاتہم العالیۃ

پشتو ترجمہ:
مجلس تراجم
(دعوتِ اسلامی)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکې دا لاندې دُعا لولئ

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى خَه چَه لولئ هغه به مویاد پاتې کیري:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله جَلَّ جَلَالُهُ په مونږه د علم او د حکمت دروازې برسيره [يعني بيرته]

کړې او په مونږه خپل رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرگي والا!

(مستطرف ج ۱ ص ۴۰ دار الفکر بیروت)

(اول او آخر کښ یو یو ځل دُرود شریف اولولئ)

ځماتونه خوشبوداره ساتئ

د رسالې نوم:

اول ځل:

تعداد:

ناشر: مکتبۃ المدینة عالمي مدني مرکز فیضانِ مدینه، باب المدینه کراچی.

مدني عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ څه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په
بائنډنگ کښ مخکښ وروسته لگیدلي وي نو مکتبۃ المدینة ته رجوع اوکړئ.

جَمَاتونہ خوشبودارہ ساتی

د شیخ طریقت امیر اَہْلِسُنَّت، بانئِ دعوتِ اسلامی حضرت علامہ،
مولانا، اَبُو بِلَالِ مُحَمَّدِ اِلِیَاسِ عَطَّارِ قَادِرِی، رَضَوِی **اَمْسَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِیَہ** د
بیان دا رسالہ ”کالے پھول“ پہ اردو ژبہ کنب لیکي شوي ده.

مجلسِ تراجم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کنب د
وس مناسب د ترجمه کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمه کنب
خه غلطې يا کمې، زياتې اومومې نو ستاسو په خدمت کنب عرض دې چه
مجلس تراجم ته خبر وکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پيشکش:

مجلسِ تراجمِ دعوتِ اسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگراں
پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: ✉ translation@dawateislami.net

فهرست

1 جُماتونه خوشبوداره ساتئ

- 1 د درود شريف فضيلت
- 1 حُضُور ﷺ په جُمات كښ بلغم وليدل نو خفه شو
- 2 فاروق اعظم او په جُمات كښ خوشبو
- 2 جُماتونه خوشبوداره ساتئ!
- 2 د ائير فريشنر په وجه كينسر كيدې شي
- 3 كه په خُله كښ بدبويي وي نو جُمات ته ننوتل حرام دي
- 5 كه په خُله كښ بدبويي وي نو لمونځ مكروه وي
- 6 د بدبودارو مرهمو لگولو سره جُمات ته د راتلو منع
- 7 كچه پياز خورلو سره هُم خُله بدبوداره كيږي
- 7 جُمات ته كچه غوښه مه وړئ
- 8 د كچه پيازو والا چكنئ نه محتاط اوسئ
- 8 په گنډه كښ اگرتئ بلول
- 9 د بدبودارې خُلي سره د مسلمانانو گنډې ته د تللو مُمانعت
- 9 د لمانځه په وختونو كښ كچه پياز خورل څنگه دي؟
- 11 كچه پياز خورلو وخت كښ بِسْمِ اللّٰهِ مه لولئ
- 11 د خُلي د بدبويي معلومولو طريقه
- 13 د خُلي د بدبويي علاج
- 14 د خُلي د بدبويي مَدَنِي علاج
- 15 استنجا خانې د جُمات نه څومره لرې پكار دي؟
- 16 په خپل لباس وغيره باندي د غور كولو عادت جوړ كړئ
- 19 جُمات ته د ماشوم راوستلو مُمانعت

- 20..... غوبنه او مهيان خرخولو والا
- 20..... په اودو په خُله کښ بدبوئي پيدا کيږي.
- 21..... د ځيني خورا کونو په وجه په خو له کښ بدبوئي.
- 22..... د خُلي د صفائي طريقه
- 22..... کيږه د بدبوئي نه ساتي.
- 23..... د خوشبودارو تيلو جوړلو آسانه طريقه
- 24..... که کيدې شي نو هره ورځ لامبي.
- که کيدې شي نو هره ورځ لامبي ځکه چه د کافي حده پورې به د بدن بيروني بدبو لري کيږي او دا د صحت د پاره هم فائده مند دي. (خو مُعتکفين د جُمات په غُسل خانو کښ يې د سخت ضروته نه لامبي ځکه چه د لمونځ گزارو د پاره د اوداسه د اوبو تنگي کيدې شي او هله لامبي چه غُسل خانې په فِنائے مسجد کښ وي، او که په خارج مسجد کښ وي نو د غُسل جُمعه اجازت هم نشته صرف د فرض غُسل اجازت دې) 24.....
- 24..... عمامه وغيره د بدبوئي نه د ساتلو طريقه
- 25..... عمامه څنگه پکار ده.
- 26..... د خوشبو لگولو نيتونه او موقعي
- 29..... خپل غابښونه په غور سره په آئنه کښ اوگوري.
- 30..... د غابښونو بهترين پوډر

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جُما تونه خوشبوداره ساتئ

شیطان که هر خومره ناراستی درولی خو تاسو دا رساله پوره ولولئ او
 خپل آخرت بنه کړئ

د درود شریف فضیلت

د الله تعالی خوږ نبي، رسولِ عَرَبِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي: چا چه په
 ما باندې په ټوله ورځ کښن زر ځله درود شریف ولوستو هغه به تر
 هغه وخته پورې نه مړ کيږي تر څو چه په جَنَّت کښن خپل ځای
 ونه ويني. (الْتَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ ج ۰۲ ص ۳۲۸ حدیث ۲۲)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حُضُورِ ﷺ په جُما ت کښن بلغم ولیدل نو خفه شو

یو ځل حُضُورِ اکرم، رسولِ مُحْتَشَم صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په مسجدِ
 نَبَوِي عَلَي صَاحِبَيْهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام کښن قبلي طرف ته بلغم پراته ولیدل نو
 خفگان ئې ښکاره کړو. دا ئې چه وکتل نو یوه انصاریه صحابیه
 رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ راپاڅیدله او هغه ئې په گرولو صفا کړل او په هغه

حائِ ئی خوشبو ولکوله. حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د خوشحاله کیدو په انداز کنب اوفرمائیل: مَا أَحْسَنَ هَذَا يَعْنِي دې زانہ خومره بهترین کار وکړو. (نَسَائِي ص ۱۲۶ حدیث ۷۲۵)

فاروقِ اعظم او په جُماټ کنب خوشبو

حضرت سَيِّدُنَا عمر فاروقِ اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ به په هره جُمُعَةُ الْمُبَارَكِ په مسجدِ نَبَوِيِّ الشَّرِيفِ عَلَي صَاحِبَيْهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کنب د خوشبو لُوگي کولو. (مُسْتَدْرَأِي يَغْلِي ج ۱ ص ۱۰۳ حدیث ۱۸۵)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

جُماٽونہ خوشبودارہ ساتی!

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدَتُنَا عائشه صِدِّيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا رِوَايَتِ فرمائي چه: حُضُورِ پُرَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په محَلُّو کنب د جُماٽونو جوړلو حُکْم وړکړو او دا چه هغه صفا او خوشبودارہ وساتلې شي. (أَبُو دَاوُد ج ۱ ص ۱۹۷ حدیث ۴۵۵)

د ائير فريشنر په وجه کينسر کيدې شي

خوږو خوږو اسلامي ورونرو! معلومه شوه چه جُماٽونہ په غُود، لُوبان او اگرتي وغيره خوشبودارہ ساتل د ثواب کار دې. خو په

جُمات کښ داسې تیلې مه بَلوئ چه د بارودو بدبوئي ترې اُوخي
 ځکه چه جُمات د بدبوئي نه بچ کول واجب دي. لوبان يا اگرتبي
 وغيره بهر دومره لرې بلوئ چه جُمات ته د بارودو بدبوداره لوگي
 نه راځي، بيا ئې جُمات ته راوړئ. اگرتبي په يو غټ لوبني وغيره
 کښ اينسودل ضروري دي چه د هغې ايرې د جُمات په فرش
 وغيره نه پريوځي، که د اگرتبي په پاکت باندي د کوم يو
 ژوندي خيز تصوير وي نو هغه ترې وگروئ. په جُمات (کورونواو
 موټرو) کښ په ”اير فريشنر“ (AIR FRESHNER) [يعني د اسپرې]
 خوشبو مه شيندئ ځکه چه د دې کيميايي مادې په هوا کښ
 خورې شي او د ساه په ذريعه سگي ته داخليري او نقصان
 رسوي. د يو طبي تحقيق مطابق د اير فريشنر د استعمال سره د
 خرمني ناسور [يعني کينسر] هم کيدې شي. کوم ځاي چه عرف
 وي هلته د جُمات په چنده باندي د خوشبوئي کولو اجازت دې او
 کوم ځاي چه عرف نه وي هلته د خوشبو د صَراحت [يعني
 وَصَاحَت] کولو سره د دې د پاره جدا چنده حاصلوئ.

که په ځله کښ بدبوئي وي نو جُمات ته ننوتل حرام دي

خورو خورو اسلامي ورونړو! د لورې نه د کم خوراک کولو [يعني

د ځان پوره نه مړولو] عادت جوړ کړئ يعني چه لا نور خواهش مو

کیري او ترې بس کړئ. که ښه په مړه خپته خوراکونه کوي او وخت بې وخته سیخ کباب، برگر، آلوچهلې، پزې، آسکریم، یخې بوتلې وغیره خپتې ته اچوي او خپته مو خرابه شوه او خداخواسته د ”گنده دهنئ“ یعنی د خُلي نه د بدبويي راتلو په مرض کښ اخته شوي نو په سخت امتحان کښ به پریوخي، ځکه چه که د خُلي نه بدبويي راځي نو جُمت ته داخلیدل حرام دي، تر دې چه څه وخت د خُلي نه بدبويي راځي نو هغه وخت د جمعي د لمانځه د پاره هم جُمت ته ننوتل گناه ده. ولې چه د فکر آخرت د کمي په وجه اکثر خلق د خوراک حرص زیات لري او نن صبا هر طرف ته د ”فود گلچر“ [یعني د قسم قسم خوراکونو د رواج] د ور دې، په دې وجه د یو شمیر خلقو د خُلي نه بدبويي راځي. زما د ډیر ځله تجربه ده چه کله څوک ځله رانزدې کړي او خبره کوي نو د خُلي نه ئې بدبويي راځي او زه په ساه بندولو مجبوره شم. کله کله امام او مؤذن هم د گنده دهنئ په مرض کښ اخته کیري که داسې وشي نو فوراً چوتیانې راخستل او علاج کول پکار دي ځکه چه په ځله کښ د بدبويي کیدو په وجه جُمت ته ننوتل حرام دي.

افسوس! ڊیر داسی کسان چه د هغوئی د خُلې نه بدبوئی راځي
 مَعَاذَ اللّٰه هغوئی هُم په جُمَات کښن مُعْتَكِف شي [يعني په اعتكاف کښن
 کښيني]. ياد ساتی! شرعي حُکم دا دې چه که د اِعْتِكَاف په دوران
 کښن هُم د چا په خُله کښن د بدبوئی مرض پيدا شي نو اعتكاف به
 ماتوي او د جُمَات نه به ځي. وروسته د بيا د يوې ورځې د اعتكاف
 قضا وکړي. په رَمَضَانَ الْمُبَارَك کښن د کباب، سموسو او نورو سرو کړو
 څيزونو او د قِسم قِسم غوړو څيزونو د ډير خوراک په وجه د خُلې د
 بدبوئی والا مريضان زيات شي، د دې بهترين علاج دا دې چه ساده
 خوراک کول پکار دي او په هغې هُم ځان پوره مړول نه دي پکار او
 هاضمه هُم صحيح ساتل پکار دي. او چه کله هُم خوراک وکړي نو د
 خِلال کولو او په ښه طريقه د خُلې پاکولو عادت جوړول پکار دي،
 که داسې ونکړي نو د خوراک زړې د غاښونو په چانونو کښن پاتې
 شي او بيا سخاشي او بدبوئی کوي. صرف د خُلې بدبوئی نه بلکه د
 هر قِسم بدبوئی نه جُمَات بچ ساتل واجب دي.

که په خُله کښن بدبوئی وي نو لُمُونُخ مکره وي

په فِتَاوَى رَضَوِيَّه، جلد ۷، صفحه ۳۸۴ کښن دي: په خُله کښن د
 بدبوئی کيدو په صورت کښن (په کور کښن کړې) لُمُونُخ هُم مکره دې

او په داسې حالت کښې جُڙات ته تلل حرام دي تر څو چه خُله پاکه نه کړي. او بل لمونځ کونکي ته تکليف رسول حرام دي او که بل لمونځ کونکې نه وي نو هُم د بدبوئي نه ملائکه [يعني فرښتو] ته هُم تکليف رسي. په حديث کښې دي: د کوم څيز نه چه انسان تکليف محسوسوي، فرښتې هُم د هغې نه تکليف محسوسوي.

(صحيح مسلم ص ۲۸۲ حديث ۵۶۴)

د بدبودارو مرهمو لگولو سره جُڙات ته د راتلو منع

اعلیٰ حضرت، امام اهل سنت، مُجَدِّدِ دین و مِلَّتِ مولانا شاه **امام احمد رضا خان** رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: ”د چا په بدن کښې چه بدبوئي وي چه د هغې نه لمونځ کونکو ته تکليف رسي مَثَلًا مَعَاذَ اللهِ گنده دَهْن (يعني څوک چه د خُلي نه د بدبوئي راتلو مريض وي)، گنده بغل (يعني څوک چه د ترخونو نه د بدبوئي راتلو مريض وي) يا چا چه د خارخت وغيره په وجه گوگر لگولي وي (يا بل څه بدبوداره مرهم يا لوشن ئې لگولي وي) هغه د هُم جُڙات ته د راتللو نه منع کړې شي.“

(فَتَاوَى رَضْوِيَّة مَخْرَجَه، ج. ۸، ص ۷۲)

کچہ پیاز خورلو سرہ هُم خُله بدبودارہ کیري

کچہ مولي، کچہ پیاز، کچہ اُورہ او هر هغه خیز چہ د هغی بوئی ناخوبنه وي، چہ خوک اُوخوري نو تر هغی پورې جُمات ته تلل جائز نه دي ترخو چہ ئي د لاسونو یا خُلی وغیرہ نه بدبوئی خي حُکھ چہ ملائکھ [يعني فرښتو] ته د هغی نه تکلیف رسي.

په حدیث شریف کښي دي، د الله تعالیٰ خور محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

فرمائي دي: ”چا چہ پیاز، اُورہ، یا گندنه (د اوري په شان یو قسم سبزي)

اوخورله هغه د زمونږه جُمات ته نزدې بالکل نه راخي.“ (صحیح مُسليّم ص ۲۸۲)

حدیث ۵۶۴) او فرمائي: ”که خورل ئي غوارئ نو پاخه ئي کړئ او بوئی

ئې لرې کړئ.“ (أبوداؤد ج ۳، ص ۵۰۶ حدیث ۳۸۲۷)

جُمات ته کچہ غوبنه مه وړئ

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حضرت علامه مولانا مُفتي مُحمد

امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: په جُمات کښي کچہ اُورہ او

کچہ پیاز خورل یا د خورلو نه پس تلل جائز نه دي ترخو ئي چہ بوئی

باقي وي او هُم دا حُکم د هر هغه خیز دې چہ هغه بوئی لري

لکه گندنه (دا د اوري په شان یوه سبزي وي) مولي، کچہ غوبنه او

د خاورو تیل او هغه تیلې چه د هغې د مرلو سره بوئی پیدا کیږي یا هوا خارجول وغیره وغیره. خوک چه د گنده دهنی مریض وي یا ئې د زخم نه بدبوئی ځي یا ئې څه بدبوداره دوائی لگولي وي نو تر څو پورې چه بدبوئی نه وي ختمه شوي هغه ته جُمات ته راتلل منع دي. (بهار شریعت ج ۱، ص ۶۴۸) کچه غوښه یا پاک خیز چه [په څه پونړی وغیره کښ] داسې ونغښتی شي چه معمولي بوئی هم ترې بهر نه را اوځي نو بیا جُمات ته ورلو کښ باک نشته.

د کچه پیازو والا چکنی نه محتاط اوسئ

د کچه پیازو والا تورو چنرو، چهولو، رائتی او چکنی او د کچه اوری والا د اچارو د چکنی وغیره خوړلو نه د لمونځونو په وختونو کښ ځان ساتئ. کله کله په شامي کباب او سموسو کښ هم د کچه پیازو بوئی محسوسیږي لهذا د لمانځه نه مخکښ هغه هم مه خورئ او داسې بوئی والا خیزونه جُمات ته د راوړلو هم اجازت نشته.

په گنره کښ اگریتی بلول

د مسلمانانو په اجتماع کښ د خوشبو کولو په نیټ اگریتی وغیره بلول د ثواب کار دي. که د لوبان یا اگریتی د لوگي نه چا ته

تکلیف رسی نو په داسې موقع خوشبو بلول نه دي پکار، هُم دغسې په گنډه باندې په زیات مقدار کنب ”خوشبودارې اوبه“ هُم مه شیندئ ځکه چه عام طور د دې نه خلق تنگیږي او پریشانه کیږي.

د بدبودارې خُلي سره د مسلمانانو گنډې ته د تللو مُمانعت

مُفسِّر شَهِیر حَکیمُ الأُمَّت حضرت مُفتي احمد یار خان رحمۃ اللہ علیہ

فرمائی: د مسلمانانو گنډې، د درس قرآن مجلسونو، د علماء دین او اولیاء کاملین دربارونو ته بدبوداره خُله مه ځئ. نور فرمائی: تر څو د چه په خُله کنب بدبوئي وي تر هغې پورې په کور کنب اوسه، د مسلمانانو جلسو او گنډې ته مه ورځه، چيلم څښلو والو، تماکو استعمالولو والو او د پان خوړلو نه پس خُله نه وینځلو والو ته عبرت اخستل پکار دي. فقہائے کرام رحمۃ اللہ علیہم فرمائی: چا ته چه د گنده دهنې بیماری وي هغه ته د جُما تونو حاضري معاف ده.

(مرآة المناجیح ج ۶، ص ۲۵، ۲۶)

د لمانځه په وختونو کنب کچه پیاز خوړل څنگه دي؟

سؤال: ”گنده دهن“ ته د جُما تونو حاضري معاف ده، نو آیا د کچه پیازو رائته [یعني د ماستونړئ چکني] یا تکیډلي چکني یا داسې کباب

او سموسې چه په هغې کښ اوره او پياز سم نه وي پاخه شوي او بوئي ترې راځي يا د باجرې هغه ډوډي چه په هغې کښ کچه اوره شامله وي داسې خوراک وغيره د جمعې د لمانځه نه لږ ساعت مخکښ په دې نيټ خورل څنگه دي چه په خله کښ مې بدبوئي پيدا شي او جمعه راباندې واجب پاتې نه شي!

جواب: داسې کول جائز نه دي. مثلاً کوم ځای کښ چه د ماسختن د لمانځه جمعه په اول وخت کيږي نو هلته د مابنام د لمانځه نه پس داسې چکني يا سلاد وغيره نه خوري چه په هغې کښ کچه مولی، کچه پياز يا کچه اوره وي ځکه چه دومره زر خله پاکول او جُمت ته رسيدل مُشکل وي خو که زر خله پاکيدې شي يا په بله څه وجه د جُمت د حاضرئ نه معذوره وي لکه ښځه. يا په لمانځه کولو کښ لا ډير وخت وي او دهغه وخته پورې به بوئي ختم شي نو بيا خورلو کښ باک نشته. اعلیٰ حضرت، امام اهلِ سنت، مُجَدِّدِ دین و مِلّت مولانا شاه **امام احمد رضا خان** رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی: کچه اوره او پياز خورل چه بېشکه حلال دي او دهغې د خورلو نه پس چه تر څو پورې ئې بوئي لاږ نه شي [تر هغې] جُمت ته تلل منع دي خو

کوم چيلم چه داسې ټينگ او بې اهمتامه وي چه مَعَاذَ اللَّهِ تَغْيِرُ باقى (يعنى اُوکده بدبوئى) پيدا کوي چه د جمعې د وخته پورې په خُله وينخلو هُم پوره نه لرې کيږي نو جمعې ته نزدې د هغې خنبل شرعاً ناجائزه دي ځکه چه اوس هغه د جمعې د پريښودو او د سجدې د پريښودو [باعث جوړيږي] او يا به د بدبوئى سره جُمت ته د ننوتلو (سبب) وي او دا دواړه ممنوع او ناجائزه دي او (دا شرعي اُصول دې چه) هر مُباح فِي نَفْسِهِ (يعنى هر هغه کار چه په حقيقت کښ جئزوي خو) د اَمْرِ مَمْنُوعِ طرف ته مُؤَدِّي (يعنى د ممنوع کار طرف ته بوتلو والا) وي هغه منع او ناروا دې. (فَتَاوَى رَضَوِيَّة، ج ۲۵، ص ۹۴)

کچه پياز خورلو وخت کښ بِسْمِ اللَّهِ مه لولئ

فتاوى فيض الرسول جلد ۲ صفحه ۵۰۶ کښ دي: د چيلم، بيږي او سگريټ خنبلو او د (کچه) اوږې او پيازو په شان خيزونو د خورلو وخت کښ او د نَجَاسَت [يعنى گندگى] په ځائونو کښ بِسْمِ اللَّهِ وئيل مکروه دي.

د خُلي د بدبوئى معلومولو طريقه

که په خُله کښ تَغْيِيرِ رَائِحَةِ (يعنى بدبوئى) وي نو څومره بيږي مِسْوَاك او خُله وينخلو سره چه د هغې اِزَالَه (يعنى لرې کول) کيږي

شي (هغه هُمره خُله خُله وينخل وغيره) لازم دي، د دې د پاره هيڅ حد مقرر نه دې. بدبوداره گُثيف (يعني تينگ) د بې احتياطي چيلم خنبلو والو ته د دې خيال (ساتل) سخت ضروري دي او د هغوئي نه زيات سگريت خنبلو والا ته [احتياط پکار دې] خُکه چه د دې بوئي د مُرگبو تماکو نه هُم ډير سخت او د اوگد وخته پورې وي او د دې ټولو نه زيات اشد [يعني ډير زيات د احتياط] ضرورت تماکو خوړلو والو ته دې چه د هغوئي په خُلو کنب د هغې پاترې (يعني د لُوگي په خُاي پخپله تماکو) نښتي وي او خُله ئې د بوئي نه ډکه وي. دا ټول د د هغې پورې مساوک کوي او خُله د وينخي چه خُله بالکل صفا شي او د بوئي پکنب بالکل خه نښه پاتې نه شي او د دې امتحان داسې دې چه لاس خپلې خُلي ته نزدې کړئ او خُله بيرته کړئ او په زوره زوره د حلق نه درې خُله پوره ساه په لاس کنب واخلي او فوراً ئې بوئي کړئ. بغير د دې [يعني بغير د داسې کولو] نه د دننه بدبوئي پخپله کمه محسوسيري او چه کله په خُله کنب بدبوئي وي نو جُمات ته تلل حرام، لمانخه کنب داخليدل منع [دي]. وَاللّٰهُ اَلْهَادِي.

(فَتَاوَى رَضَوِيَّة مَحْرَجَه، ج. ۱، ص. ۶۲۳)

د خُلی د بدبوئی علاج

کہ د کوم یو خیز د خوراک په وجه په خُله کنس بدبوئی پیدا شي نو ”شنه دنړیا“ وځوئ او تیره ئې کړئ او د گلاب تازه یا وچ شوي گُلوڼه په غابونو پورې اومرئ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالیٰ فائده به وشي. خو که د خیتې د خرابی په وجه د خُلی نه بدبوئی راځي نو د ”کم خوراک“ کولو [د عادت] سعادت حاصل کړئ او د لوږې بَرَکتونه حاصل کړئ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالیٰ د نسپو دردونو او د بدن د مختلفو حصو د دردونو، د قبض او د معدې د سوزیدو، د خُلی پخیدو او دائمي نزلې او توخي او د مرئ د خوکیدو او د ورووینې کیدو وغیره ډیرو مرضونو سره سره به د خُلی د بدبوئی نه هُم خلاص شی. د لوږې نه کم خوراک کولو [یعني ځان پوره نه مړولو] سره د آتیا فیصده مرضونو نه بچ کیدل کیدې شي. (د تفصلي معلوماتو حاصلو د پاره د فیضانِ سنّت باب ”د خیتې قُفلِ مدینه“ ولولئ) که د نفس د حرص علاج وشي نو ډیر جسماني او روحاني مرضونه به پخپله ختم شي. —

رضا نفس دشمن ہے دم میں نہ آنا

کہاں تم نے دیکھے ہیں چندرانے والے (حدائقِ بخشش شریف)

رضا نفس دُبنمن دې په دوکه کښ مه راځه
تا چرې دي ليدلي داسې غت غت دوکه باز

د خُلي د بدبوئي مَدني علاج

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ الطَّاهِرِ

دا پاس ليکلي درود شريف په موقع موقع په يوه ساه ۱۱ ځله لولئ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالی د خُلي بدبوئي به مو لرې شي. په يوه ساه کښ د
وئيلو بهتره طريقه دا ده چه ځله بنده کړئ او په قلاړه قلاړه په پوزه
ساه اغستل شروع کړئ او چه څومره کيدې شي هغه همره هوا
په سگي [يعني پهپيرو] کښ جمع کړئ او بيا درود شريف لوستل
شروع کړئ. چه يو څو ځله داسې مشق وکړئ نو د ساه ماتيدو نه
مخکښ مخکښ به **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالی د يوولس ځله وئيلو ترکيب جوړ
شي. په دې بيان شوي طريقه چه په پوزه باندي ښه خخه [يعني ډيره]
ساه واغستې شي او څومره کيدې شي حصاره کړې شي او د هغې نه
پس په ځله خارجه کړې شي نو دا د صحت د پاره ډير زيات فائده
مند دي. په ټوله ورځ کښ چه کله موقع وي خاص طور په ښکاره هوا
کښ هره ورځ يو څو ځله داسې کول پکار دي. ما (يعني سگ مدينه

عَفْوِيَّ عَفْوًا) ته يو بوډا حڪيم صاحب وئيلي وو چه زه د ساه اخستو نه پس د نيمې گينټې پورې (يا ئې اووئيل چه) د دوو گينټو پورې هوا دننه حصاره كړم او په دې دوران كښ خپل وظائف هم لوستلې شم. د هغه حڪيم صاحب وينا ده چه د ساه حصارولو داسې داسې مَسْأَق (يعني ماهران) په دُنْيا كښ وي چه هغه سحر ساه واخلي نو ماښام ئې اوباسي!

استنجا خاني د جُمات نه خومره لرې پكار دي؟

د اعلى حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه نه تپوس وكړې شو چه د لمونځ گزارو د پاره استنجاخاني د جُمات نه خومره لرې جوړول پكار دي؟ د دې په جواب كښ اعلى حضرت، امام اهلِسُنَّت، مُجَدِّدِ دِين و مِلَّت مولانا شاه **امام احمد رضا خان** رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه ارشاد اوفرمائيلو: جُمات د بوئي نه ساتل واجب دي وَ لِهُذَا په جُمات كښ د خاورو تيل سيزل حرام، په جُمات كښ (د بدبودارو بارودو والا) تيلي بلول حرام، تر دې چه په حديث كښ ارشاد شوې دې چه: جُمات ته كچه غوښه وړل جائز نه دي. (سُنَنِ ابْنِ مَاجَه ج ۱ ص ۴۱۳ حديث ۷۴۸) حالانكه د كچه غوښې بوئي ډير خَفِيْف (يعني كم) وي. نو د كوم خائ نه چه بوئي رسي د هغه خائ پورې به (د استنجاخانو جوړولو) مُمَانَعَت كيرې.

(فَتَاوَى رَضَوِيَّة، ج. ۱۶، ص. ۲۳۲) د کچه غونبې بدبوئی کمه وي او چه د دې جُمَات ته ورل جائز نه دي نو کچه مهې ورل خو به بدرجه اولی ناجائزه وي ځکه چه د هغې بوئی د غونبې نه زیات تیز وي بلکه کله کله د پخولو والو د بې احتیاطی په وجه د مهی د اینگولی خورلو سره په لاسونو او ځله کنب خراب بوئی پیدا شي. په داسې حالت کنب د بوئی لرې کولو نه بغیر جُمَات ته تلل نه دي پکار. د استنجاخانو چه کله صفائی کیري نو هغه وخت بدبوئی ډیره خوریري. لَهذا (په جُمَات او استنجاخانو کنب) دومره فاصله کیدل ضروري دي چه د صفائی په موقع هُم بدبوئی جُمَات ته نه شي داخلیدې. که د استنجاخانو دروازې د جُمَات طرف ته وي نو ضرورتاً پکنب داسې دیوال هُم کیدې شي چه دروازې بهر طرف ته بیرته کیري او جُمَات د بدبوئی نه بچ کړې شي.

په خپل لباس وغیره باندي د غور کولو عادت جوړ کړی

جُمَات ته بدبوئی ورل حرام دي. او د هر قسم بدبوئی والا کس ننوتل هُم حرام دي. په جُمَات کنب د غابونو ځلال هُم مه کوئ ځکه چه څوک په پابندی سره ځلال نه کوي، د ځلال کولو سره د هغوئی د ځلې نه بدبوئی ځي. مُعْتَكِف دِ په فَنَائِے مسجد کنب

دومره لرې په غابونو کښ خِلال کوي چه بدبوئي اصلِ مسجد ته نه داخليري. بدبوداره زخم والا يا هغه مريض چا ته چه د وړو بولو يا غټو بولو خلته (Urine bag/ Stool bag) [يعني تهيلئ] لگيدلي وي هغه د جُمات ته نه داخليري. هُم دغسي د ليبارتري تيست کولو د پاره د ويستلي وينې بوتل يا د متيازو بوتل او د خاروي د حلالولو په وخت کښ وتلي وينه باندي ککړي شوي جامې وغيره که په څه خيز کښ پټ وي نو هُم جُمات ته ئي نه شي وړلې چنانچه فُقَهائے کرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه فرمائي: جُمات ته نَجَاسَت وړل اگرکه په هغې جُمات ککړ نه شي يا د چا په بدن پورې چه نَجَاسَت نښتې وي د هغه د پاره جُمات ته تلل منع دي. (رَدُّ الْمُبْتَلِ ج ۲ ص ۵۱۷) په جُمات کښ په يو لوبښي کښ متيازې کول يا د فِضد وينه راويستل (مثلاً د تيست د پاره د سِرِينج په ذريعه وينه ويستل) هُم جائز نه دي. (دُرُ الْمُخْتَار ج ۲ ص ۵۱۷)

که پاکه بدبوئي پټه وي څنگه چه د اکثر و خَلقو د بدن نه د خَوَلې بوئي راځي خو د لباس [يعني جامو] نه لاندې پټه وي او نه محسوسيري په دې صورت کښ جُمات ته ننوتلو کښ باک نشته. هُم دغسي که په رومال کښ د خَوَلو وغيره بدبوئي وي څنگه چه د

گرمی پہ موسم کنب د مخ خولی وچولو کنب اکثر کیری نو داسی رومال دِ پہ جُمات کنب نه را اوباسی، پہ جیب کنب دِ پروت وی، که د عمامی یا د خولی [یعنی تویی] لری کولو سره د خولی یا خیری وغیره بوئی راخی نو په جُمات کنب دِ ئی نه لری کوی. چنانچه د دې په مثال ورکولو کنب مُفسِرِ شَهِیرِ حَکِیمِ الْأُمَّتِ حضرت مُفتی احمد یار خان رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی: ”آو که په خه صورت د خاورو تیلو بدبوئی لری کرې شی یا په دیوه وغیره کنب داسی بند کرې شی چه بوئی نه ظاهیری نو (په جُمات کنب) جائز دی.“ (فَتَاوَى نَعِيبِيَه. ص ۴۹) هر مسلمان ته په خپله خله، بدن، رومال، لباس او پیزار وغیره باندې هر وخت غور کول پکار دی چه د دې نه بدبوئی خو نه راخی او داسی خیرن لباس اغوستې جُمات ته هُم مه خئی چه خلق ترې کرکه کوی. افسوس چه! د افسرانو وغیره خوا ته چه خئی نو بنه لباس اغوندي او د خپل خورِ اللهُ جَلَّ جَلَالُهُ دربار ته د حاضریدو په وخت یعنی لمانځه کنب د صفائی، سترائی وغیره خه خاص اهتمام نه کوی. انسان چه جُمات ته خئی نو کم از کم هغه جامې خو د اغوندي کومې

چه دعوتونو ته د تَللو د پاره اغوندي. خو د دې خبرې خیال ساتی چه لباس د شریعت او سُنَّت مطابق وي.

جُحات ته د ماشوم راوستلو مُمانعت

د سرکارِ مدینه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ عالیشان دې: جُحاتونه د ماشومانو او لیونو او اخستلو او خرڅولو او جگړې او آواز اوچتولو او حُدودو قائمولو او د تُورې رانښکلو نه وساتئ. (ابن ماجه ج ۱ ص ۴۱۵ حدیث ۷۰)

داسې ماشوم چه د هغه نه د نَجاست (یعني میتيازو وغیره) خطره وي او لیونې جُحات ته دننه بوتلل حرام دي او که د نَجاست خطره ترې نه وي نو مکروه. شوک چه خپلئ ځان سره [جُحات ته] دننه وړي هغوئ ته د دې خبرې خیال ساتل پکار دي چه که نَجاست پرې لگیدلې وي چه هغه ترې پاک کړي او خپلئ په ښپو جُحات ته ننوتل بې ادبي ده. (رَدُّ الْمُخْتَارِ ج ۲ ص ۵۱۸) ماشوم یا لیونې (یا بیهوشه کس یا چه په چا پیریان راغلي وي) اگرکه ”پیمپر“ ورته اچولې شوي وي، هغه د دَمولو د پاره جُحات ته د بوتللو په شریعت کښن اجازت نشته. که تاسو داسې کسان جُحات ته د راوستلو غلطې کړي وي نو برائے کرم فوراً توبه وکړئ او آئنده

د نہ راوستلو عهد وکړی. خو فینائے مسجد مثلاً د امام صاحب
حُجرې ته ئې بوتلې شی هله چه په جُمت کښ دننه د تیریدلو
ضرورت نه پینښیری.

غوبنه او مهیان خرخولو والا

د غوبنه یا مهیانو خرخولو والا په جامو کښ سخته بدبوئی وي
لهذا هغوئی ته پکار دي چه کله وزگاریري نو په ښه طریقه د
لامبی، صفا جامې د اغوندي، خوشبو د لکوي او بیا د جُمت ته
راخي. لامبل او خوشبو لگول شرط نه دي صرف مشوره مې
عرض کړل، که په هره طریقه وي خو داسې ترکیب کوئ چه
بدبوئی مکمل طور لري کیري.

په اودو په خُله کښ بدبوئی پیدا کیري

په اودو د خیتې گنده هواگانې پورته راخیږي، لهذا د
راییداریدو نه پس اکثر په خُله کښ بدبوئی وي. په دې باره کښ د
فَتَاوِی رَضَوِیّه، جلد ۲۳، صفحه ۳۷۵ او ۳۷۶ نه سوال او جواب
اوگورئ. سؤال: د خوب نه راییداریدو باندې آیه الْکُرْسِی لوستل
خنګه دي؟ ځینی استاذان چیلیم ځښي او شاگردانو ته (فُرَان کریم)

هُم وائی. جواب: د خوبه چه [خوك] راپاخي نو لاسونه او خُله ډ وينځي د هغې نه پس ډ آيَةُ الْكُرْسِيِّ لَوِي، كه په خُله كښ د چيلم وغيره بدبوئي وي يا پكښ د خوراك خُبناك خيز وي نو بغير د خُلي وينځلو نه ډ تِلاوت نه كوي. كوم اُستاذان چه داسې كوي بد كوي. وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ. (فَتَاوَى رَضْوِيَّة، ج ۲۳، ص ۳۷۵، ۳۷۶) زمونږه د خوشبودار او خور اقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د وجود مبارك نه به هر وخت خوشبو راتله، په مِزاج مبارك كښ ئې ډير زيات نَفَاسْت [يعني ډيره زياته بهتري] وه، مِسْوَاك به ئې د اوده كيدو په وخت كښ [د بستر مبارك] سر ته پروت وو، چه راييدار به شو د ټولو نه مَخْكښ به ئې مِسْوَاك كولو. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ د اوده كيدو په وخت كښ مِسْوَاك سر ته اينودل او د راپاخيدو سره مِسْوَاك كول سُنَّت دي. رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به چه كله د خوب نه راييدار شو نو مِسْوَاك به ئې كولو. (أَبُو دَاوُد ج ۱، ص ۵۴ حديث ۵۷)

د ځينې خوراكونو په وجه په خوله كښ بدبوئي

ځينې خوراكونه داسې وي چه د هغې د خورولو سره بدبوداره خوله راځي داسې خلق ډ خوراكونه بدل كړي.

د خُلي د صفائي طريقه

څوك چه مسواك نه كوي او د طعام نه پس خِلال نه كوي او د غابونو په صفائي كولو كښ سستي كوي اكثر د هغوئي خُلي بدبوداري وي. صرف رسمي طور مسواك او د خِلال ډكې غابونو ته هسې لگول كافي نه وي. په داسې احتياط سره چه ورئ زخمي نه شي چه څومره كيدې شي يوه زړه د غابونو نه ويستل پكار دي گنې د غابونو په مينځ كښ به د خوراك اجزاء پراته پراته سخا كيږي او د سختې بدبوئي باعث به جوړيږي. د غابونو د صفائي يوه طريقه دا هم ده چه د څه خيز خوړلو او چائې وغيره څښلو نه پس او د دې نه علاوه هم چه كله درته موقع وي مثلاً كه په ناسته ناسته څه كار كوي هغه وخت يو گوت اوبه په خُله كښ اچوي او حركت وركوي يعني خوزوي ئې، دغسې به د خُلي كچره او خيري صفا كيږي. ساده اوبه هم صحيح دي او كه مالگيني ترمې اوبه وي نو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى** بهترين ”ماوتهاش“ [يعني د خُلي ويخلو دواي] به ثابت شي.

گيره د بدبوئي نه ساتئ

په گيره كښ اكثر د خوراك زرات ونښلي او په اودو پكښ كله كله د خُلي بدبوداره كيازي [يعني تينگې لاري] هم داخليري او

دغسې پکنښ بدبوئي پيدا شي لَهذا وخت په وخت په صابُن گيره وينخل مناسب دي. هُم دغسې د سر وينسته هُم وخت په وخت وينځي. فرمانِ مُصطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”د چا چه وينسته وي د هغې اِگرام د کوي.“ (أَبُو دَاوُد ج. ٤، ص. ١٠٣ حديث ٤١٦٣) يعني هغه د وينځي، په تيلو د ئې غوروي او گمنزوي د ئې. (أَشْعَثُ التَّبَعَاتِ ج. ٣، ص. ٦١٧)

د خوشبودارو تيلو جوړولو آسانه طريقه

په سر کښ د تيلو استعمالولو والا چه د سر نه توپي يا عِمامه لرې کړي نو بعضې وخت ترې بدبوئي پورته شي لَهذا د چا نه چه کيدې شي هغه د بڼه او خوشبوداره تيل استعمالوي. د خوشبودارو تيلو جوړولو يوه آسانه طريقه دا هُم ده چه د کوپرې د تيلو په بوتل کښ د خپلې خوبنې د عطرو يو څو څاڅکي گډ کړي. خوشبوداره تيل تيار دي. (د خوشبودارو تيلو جوړولو مخصوص ايسينس هُم د خوشبوياتو د دُکانونو نه تر لاسه کيدې شي) د سر وينسته هُم وخت په وخت په صابُن وينځي.

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ

که کيدې شي نو هره ورځ لامبي

که کيدې شي نو هره ورځ لامبي ځکه چه د کافي حده پورې به د بدن بيروني بدبو لري کيږي او دا د صحت د پاره هم فائده مند دي. (خو مُعتكِفِين دِ د جُمات په غُسل خانو کښ بې د سخت ضروته نه لامبي ځکه چه د لمونځ گزارو د پاره د اوداسه د اوبو تنگي کيدې شي او هله لامبي چه غُسل خانې په فِئائے مسجد کښ وي، او که په خارج مسجد کښ وي نو د غُسلِ جُمعه اجازت هم نشته صرف د فرض غسل اجازت دې)

عِمامه وغيره د بدبوئي نه د ساتلو طريقه

ځيني اسلامي ورونږه د ډيري غټې عِمامې تړلو جذبه لري خو په صفائي کولو کښ کوتاهي کوي او دغسې ډير ځله په بې شعورئ [يعني ناخبرئ] کښ په جُمات کښ د ”بدبوئي“ خورولو په جُرم کښ اخته کيږي. لِهَذَا مَدَنِي عرض دې چه عِمامه، سربند شريف او خادر استعمالولو والا اسلامي ورونږه دِ د موسم په اعتبار يا ضرورتاً دا څيزونه زر زر د وينځلو ترکیب جوړوي، گڼې د خيرو، خولې او تيلو وغيره په وجه په دې څيزونو کښ بدبوئي پيدا کيږي، اگر چه پخپله هغه کس ته نه محسوسيږي خو نورو ته د بدبوئي په

وجه ډیره کرکه ورځي، پخپله پرې ځکه نه پوهیږي چه د چا سره د ډیر وخته پورې څه مخصوصه خوشبو یا بدبوئي وي د هغې سره د هغه پوزه عادت شي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

عِمامه څنگه پکار ده

په کلکه خولئ [يعني توبئ] باندې د پڅې ترلې عِمامې د استعمالولو په وجه هُم په هغې کښ بدبوئي پيدا کيدې شي. که کيدې شي نو د ململ د نرئ سپکې کپرې عِمامه شريف استعمالوئ او د دې د پاره د کپرې داسې [نرمه د نرئ کپرې] خولئ [يعني توبئ] په سر کوئ چه هغه په سر پورې نښتي وي ځکه چه داسې خولئ په سر کول هُم سُنَّت دي. د پڅې ترلې عِمامې په سر کولو او په ترلي حالت کښ د سر نه لرې کولو په ځائ ئې هره پيره په يو يو ول راتاوولو ترئ او هره پيره ئې هُم دغسې د خلاصولو ترکیب هُم کوئ. او چه بيا بيا پرې هوا لگي نو **اِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالی بدبوئي به هُم پکښ نه پيدا کيږي. عِمامه او سربند شريف، څادر او ويستي شوي جامې چه نمر ته خورې

کړې شي نو هُم د خولې بدبوئي ترې لرې کيدې شي او په دې خيزونو باندې د بنو بنو نيټونو سره ښه عطر لگولو سره هُم بدبوئي لرې کيدې شي. ضِمناً د عطرو لگولو نيټونه او موقعي هُم ولولئ:

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د خوشبو لگولو نيټونه او موقعي

فرمانِ مُصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”د مسلمان نيټ د هغه د عمل نه

بهتر دي.“ (الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ ج ٦، ص ١٨٥ حديث ٥٩٤٢)

(١) د خوږ نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سُنَّت دي ځکه به خوشبو لگووم (٢)

د لگولو نه مخکښ به بِسْمِ اللَّهِ (٣) خوشبو راتلو باندې به درود

شريف او (٤) د لگولو نه پس به د نعمت د شکر ادا کولو په نيټ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وایم (٥) ملائکو [يعني فرښتو] او (٦) مسلمانانو

ته به فَرَحَت (يعني خوشحالي) رسووم (٧) عقل ورسره زياتيري نو د

أَحْكَام شريعت يادولو او سُنَّتونو زده کولو د پاره به [د دې په ذريعه]

قُوَّت حاصلووم (امام شافعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي چه د ښې خوشبو لگولو سره

عقل زياتيري. (اَحْيَاءُ الْعُلُومِ ج ١ ص ٢٤٤) (٨) د خپل لباس وغيره نه به [د

خوشبو لگولو په ذريعه] بدبو لرې کووم چه مسلمانان د غيبت د گناه نه بچ کړم (ځکه چه د کوم يو مسلمان جامې بدبوداره وي نو بې د شرعي اجازته د هغه په باره کښ مَثَلًا داسې وئيل چه ”د هغه د جامو يا لاسونو يا خُلې نه بدبوئي راتلله“ غيبت دې) (۹) د موقعې په مناسبت دا نيتونه هُم کيدې شي مَثَلًا (۱۰) د نمانځه د پاره به زينت [يعني بنکلا] حاصلووم (۱۱) د جُمات (۱۲) د تَهَجُّد د نمانځه (۱۳) د جُمعې (۱۴) د کُل شريف د ورځې (۱۵) د رَمَضَانَ الْمُبَارَك (۱۶) د واره اختر (۱۷) د غټ اختر (۱۸) د ميلاد شريف د شپې (۱۹) د عِيدِ مِيلَادِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (۲۰) د جُلوسِ مِيلَادِ (۲۱) د شَبِّ مِعْرَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (۲۲) د شَبِّ بَرَاءَتِ (۲۳) د يوولسمې شريفې (۲۴) د يومِ رِضا (۲۵) د درسِ قُرْآنِ (۲۶) د حديثِ (۲۷) د تِلَاوَتِ (۲۸) د اُورادو او وظائفو (۲۹) د درودِ شريفِ (۳۰) د ديني مطالعې (۳۱) د تدریسِ عِلْمِ دینِ (۳۲) د تعليمِ عِلْمِ دینِ (۳۳) د فتویٰ نويسۍ (۳۴) د ديني کتابونو د تصنيف او تاليف (۳۵) د سُنَّتو ډکې اجتماع (۳۶) د اجتماعِ ذِکْرِ و نعتِ (۳۷) د ختمِ قُرْآنِ (۳۸) د درسِ فيضانِ سُنَّتِ (۳۹) د مَدَنِي دورې (۴۰) د سُنَّتو ډک بيان په موقع (۴۱) د عالم (۴۲) د مور (۴۳) او پلار (۴۴) د مومِن صالح (۴۵) د پير صاحب (۴۶) د موټې مبارک د زيارت [يعني ليدلو] او (۴۷) د مزار شريف د

حاضریٰ پہ موقع بانڈی ہُم د تعظیم پہ نیّت د خوشبو استعمال کیدی شي. چہ خومرہ بنہ بنہ نیّتونہ کوی ہُم ہغہ ہمرہ بہ موزیات ثواب کیری. ہلہ چہ د نیّت موقع ہُم وي او ہغہ نیّت شرعاً صحیح ہُم وي. کہ چا تہ زیات نہ وي یاد نو ہُم کم از کم دوه درې بنہ بنہ نیّتونہ کول پکار وي.

اے زمونبرہ خورہ اللہ عَزَّوَجَلَّ! تر اوسہ پوری کہ مونبرہ خو خله ہُم جُمت تہ د بدبوئی وړلو گناہ کړي وي د هغې نہ توبہ کوو او دا عزم کوو چہ آئندہ بہ کلہ ہُم د ہیخ قسمہ بدبوئی جُمت تہ نہ وړو.

یا رَبِّ مُصْطَفَى عَزَّوَجَلَّ! مونبر تہ جُمتونہ د خوشبودارہ ساتلو سعادت راکړې. یا اللہ عَزَّوَجَلَّ مونبر تہ د هر قسمہ ظاهري او باطني بدبوئی نہ د پاک کیدو سرہ جُمت تہ د حاضریٰ سعادت راکړې. یا اللہ عَزَّوَجَلَّ! زمونبرہ د خوشبودارہ آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خاطر مونبر تہ د گناہونو د بدبوئی نہ خلاصی راکړې او د خوشبو نہ دِک جَنَّتُ الْفِرْدَوْسِ کبښ د خپل خوشبودار حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گاونډ رانصیب کړې.

أَمِين بِجَاوِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

واللہ جو مل جائے مرے گل کا پینہ
مانگے نہ کبھی عطر نہ پھر چاہے دلہن پھول
(حدائقِ بخشش)

وَاللّٰهُ كِه چرې پورې كړي د خورنې خولې
بیا ناوې به نه غواړي كله عطر نه گلونه

خپل غابونہ په غور سره په آئنه کنب او کورئ

د خیرخواهۍ د جذبې په وجه د ثواب گټلو د حرص لرلو په
وجه عرض دې چه که ستاسو غابونہ خیرن یا زیړ وي نو په
خوشحالی د سګ مدینه عُفُوْنَ له طرفه یو خو مدني گلونه قبول
کړئ، **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ** تعالی ډیره فائده به مو وشي.

❁ خیرن غابونہ د نورو خلقو د پاره د کراهت او کرکې باعث
وي ❁ په ملاقاتي وغیره باندې د خیرنو غابونو والا کس د
شخصیت بڼه اثر نه پریوخي ❁ په کثرت سره د پان گټکې
وغیره خوړلو والا لکه چه د خپلو غابونو د بنائست تباہ کولو د
پاره پیسې لگوي او د خُلي پخیدل او کینسر په بیعه اخلي ❁
مِسْوَاک د سُنَّت مطابق بڼه مریئ ❁ د خوراک نه پس په غابونو
کنب د خِلال کولو عادت جوړ کړئ ❁ چه کله هُم خه او خورئ

يا چائے وغيره وخبنيئ نو په خُله کښ لږې اوبه اچوئ او د يو خو منتو د پاره ئې پکښ خوزوئ دغسې به د خُلي دننه طرف او غابونه د څه حده پورې وينخل شي د اوده کيدو په وخت کښ حلق او غابونه بڼه صفا کول پکار دي، گڼې مرئ به خرابيري او په غابونو پورې به د خيري پاترې نور کلک نښلي، خُله چه بنده وي نو د خوراک د زراتو د سخا کيدو په وجه په خُله کښ بدبوئ پيدا کيږي او خيتې ته د جراثيمو تلو په وجه قسم قسم بيمارئ پيدا کيږي په اودو د خيتې گنده هواگانې خُلي ته راخيژي ځکه خُله بدبوداره شي، چه پاڅئ نو فوراً لاسونه وينځئ او بيا مسواک کوئ او خله وينځئ. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ** تعالی د خُلي بدبوئ به لږ شي.

د غابونو بهترين پودر

په مناسب مقدار کښ د خوراک سوډا او هُم هغه همره مالکه په بوتل کښ واچوئ، د غابونو بهترين پودر تيار دي، که موافق وي نو هره ورځ غابونه په هُم دې پاک کوئ، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ** تعالی په هغه ساعت به د غابونو خيري لږ شي. فرض کړئ که په ورو کښ يا

د خُلپی بل خه خائی کنب سوې محسوس کړئ نو [د پوډرو] مقدار کم کړئ، که بیا هم تکلیف محسوسئ نو د صفائی بله خه طریقه اختیار کړئ، غابونه په هر حال کنب صفا کیدل ضروري دي. مدني گل: د هر قسم صفائی سُنَّت او شریعت ته مطلوب [یعني خوښه] ده.

بدبونه دهن میں ہو، دانتوں کی صفائی ہو

مہکائی درودوں کی منہ میں ترے بھائی ہو

چه د نه وي بوئي په خله کنب هم غابونه د صفا وي
زما وروره چه د درودو خوشبوياني په خله ستا وي

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

نوټ: دا رساله ورومېې خُل په ۱۲ شَعْبَانَ الْمُعَظَّمِ ۱۴۲۷هـ (بمطابق 2006-09-6) ترتیب کړې شوي وه او ډیر ځله چاپ کړې شوه. بیا په ۵ ربيع الآخر ۱۴۳۳هـ (بمطابق 2012-2-28) په دې نظرثاني وکړې شوه.

دا رساله د لوستلو نه

پس د ثواب په نيټ

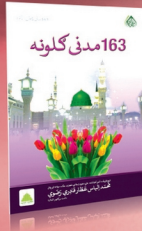
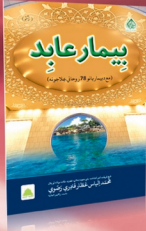
چاته ورکړئ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

نيڪ او نمونخ گزاره جوړيدو د پاره

هر زيارت د ماښام د نمازخه نه پس ستاسو په ځای کښ کيدونکي د دعوت اسلامي د سنتو ډکه هفته واره اجتماع کښ د رضائے الهي د پاره د بنو نبوتونو سره ټوله شپه تيروي د سنتو د تربيت د پاره په مَدَنِي قَافِلو کښ د عاشقان رسول سره هره مياشت د دري ورځو سفر او هره ورځ د ”فکرِ مَدِينه“ په ذريعه د مَدَنِي انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مَدَنِي مياشتې په يکم تاريخ ټي د خپل ځای ډمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي.

زما مَدَنِي مقصد: ”ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنيا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي.“ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ. د خپل ځان د اصلاح د پاره په ”مَدَنِي انعاماتو“ عمل او د ټولې دُنيا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پاره ”مَدَنِي قَافِلو“ کښ سفر کول دي. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

www.dawateislami.net

مکتبہ المدینہ
MAKTABA TUL BADRIAH
MC 1286

فیضانِ مدینہ محلّہ سوداگران زره سبزي منڀی، بابُ المدینہ (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net